Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Literae Imperatorum ad Acacium episcopum Berrhoeensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

Visual Library

Anno Christi 431.

aut depoſitio, aut quæcumque ordinatio tentabitur: ſed ſi quid interim huiuſmodi factum eſſe contigerit, id immotum & imperturbatum, eccleſiæ catholicæ compoſitionem expectet; cum religioſiſſimi clerici ad diuina miniſteria exequenda ſufficere queant, donec perfecta vnio conſequatur. Habes hæc a nobis; nec dubitamus, ſi ſinceram immotamque & Chriſtiana ſedulitate dignam animi noſtri ſententiam inſpexeris, quin totis viribus, totaque mentis virtute in hoc incumbes, vt ea omnia, quæ a noſtra pietate orthodoxæ fidei, ſanctarumque eccleſiarum vniendarum cauſa, ſancita & ordinata ſunt, tempeſtiue conficiantur, nullum eius rei gratia laborem, aut fatigationem, aut ignominiæ contemptum, aut iniuriarum condonationem recuſans. Si vero (quod non credimus) noſtram hanc ſententiam, rectumque propoſitum priuato conſilio, humanæque alicuius perturbationis impulſu contemnere auſus fueris, noſtraque alia decreta paruifeceris, tibi imputabis, ſi ſanctitas tua promptitudinis, quæ ſanctæ Dei eccleſiæ componendæ debetur, neglectæ, meritas pœnas dederit.

ἢ καθαιρέσεων, ἢ καὶ οἱασδηποτοῦν χειροτονίας προσαχθήσεται καινοτομία· ἀλλ' εἴ τι καὶ μεταξὺ γενέσθαι συμβέβηκε, τοῦτο ἐν ἡσυχίᾳ μένον ἀπέραστον, τὴν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας φυλαττέτω κατάστασιν· ἐπαρκούντων τῶν ὄντων εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ἄχρις ἂν τελεία ἕνωσις παρακολουθήσῃ, πρὸς τὸ τὰς θείας ὑπηρεσίας ἐπιτελεῖν. ἔχεις παρ' ἡμῶν ταῦτα· καὶ οὐκ ἀμφιβαλλόμεθα, ὡς παντὶ σθένει καὶ πάσῃ δυνάμει, εἰλικρινῆ καὶ ἀμετάτρεπτον ἑωρακὼς τὴν ἡμετέραν πρόθεσιν, καὶ ἀξίαν Χριστιανικῆς ἐνστάσεως, συμπράξεις καὶ αὐτὸς, καὶ οὐδένα κάματον, ἢ σκυλμὸν, οὐχ ὕβρεως καταφρόνησιν, οὐκ* ἀμνησικακίαν ὀργῆς ἀναδέξασθαι παραιτήσῃ ὑπὲρ τοῦ τὰ παρὰ τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας ἕνεκα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν ἑνώσεως προσταχθέντα, τάχιστα παραδοθῆναι. εἰ δὲ, ὅπερ οὐ πιστεύομεν,* ἐναντία ταύτης ἡμῶν τῆς γνώμης, καὶ τοῦ οὕτως ἡμῶν ὀρθοῦ βουλεύματος* φρονῆσαι, ἰδίῳ τινὶ σκοπῷ,* ἢ ἐνστάσει ἀνθρωπίνου πάθους ἐπιχειρήσειας, τῶν τε ἄλλων τῶν παρ' ἡμῶν κελευσθέντων ἀμελήσειας, σαυτῷ λογιεῖ, εἰ τῆς προθυμίας τῆς περὶ τὴν συγκρότησιν τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν ἡ σὴ ὁσιότης καταφρονήσασα, ἀξίας ἀμοιβὰς ἀπενέγκηται.

*ἀμνησικ[illegible] ὀργῆς
*[illegible]
*ὀρθοτ[illegible]
*καὶ

* al. *ad Acacium epiſcopum Berrhæenſem.* Et fortaſſe huius epiſt. exemplum miſſum fuit ad vtrumque.

Cap. XXV.

LITERÆ IMPERATORUM ad beatum Simeonem Styliten.*

QVONIAM exploratum habemus, totam reuerentiæ tuæ vitam ad Deum eſſe conuerſam, ſicque viuere, vt di-

ΘΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟσταλὲν πρὸς* τὸν μακάριον Σιμεῶνα τὸν Στυλίτην.

*Ἀκάκιον ἐπίσκοπον Βεῤῥοίας.

ΟΛΟΝ τὸν τῆς σῆς* εὐσεβείας βίον ἐπεστράφθαι πρὸς τὸν θεὸν, καὶ οὕτω ζῆν, ὥστε δύνασθαι τῇ

*[illegible]

ANNO CHRISTI 431.

παῤῥησίᾳ καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς προσκαλεῖσθαι εὐμένειαν, ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι, ἀναγκαίως νῦν ἐπὶ τάδε τὰ γράμματα ἐλθεῖν προετράπημεν· ἵνα ἀληθῶς πρᾶγμα τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας ἐχόμενον, ἐν τούτῳ μάλιστα τῷ χρόνῳ κατορθῶσαι * σπεύσῃς· φαμὲν δὴ τὴν καλῶς ῥιζωθεῖσαν εἰρήνην βεβαιωθῆναι, τὴν δὲ διαβόλου τινὸς κακομηχανίᾳ ἐμβληθεῖσαν μάχην ἐκποδὼν γενέσθαι παρασκευάσῃς. ἔσται δὲ τοῦτο, εὖ ἴσμεν πεποιθότες ταῖς εὐχαῖς τῆς σῆς ὁσιότητος, καὶ τῇ πρὸς τοὺς δυναμένους ταύτην θεμελιῶσαι, καὶ διεσπασμένην ἀνακαλέσασθαι, ἐνστάσει τε καὶ προτροπῇ. ὁ μὲν γὰρ εὐλαβέστατος Ιωάννης ὁ Αντιοχέων ἐπίσκοπος ἐὰν τῇ καθαιρέσει τοῦ ἐμβαλόντος τὰ τῆς φιλονεικίας σπέρματα ὑπογράψαι βουληθείη, καὶ πεῖσαι, ὡς οὐ συναινεῖ τῷ κατὰ καινοτομίαν φρονήματι,* καὶ ἀφροσύνην ἐπιχαρηθέντι δόγματι, πάλιν ἡ τῶν ἀποσπασθέντων μελῶν ἕνωσις ἐπακολουθήσει, εἰς τοῦτο πάντων ὁμοῦ συντρεχόντων. εἰ γὰρ τοῦτο ποιήσειε, καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀλεξανδρείας Κυρίλλῳ ὁμονοήσειεν, ᾧπερ οἱ ἐν τῇ δύσει, καὶ οἱ ἐνταῦθα, καὶ οἱ πανταχοῦ συντρέχουσι, τὰ πάλαι τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίᾳ συγκροτηθέντα, καὶ νῦν ἁρμοσθήσεται. τὴν γὰρ ἀηδίαν καὶ τὸν θόρυβον ἡ περιττὴ καὶ * ἀνόητος, μᾶλλον δὲ ἐπιβλαβὴς διδασκαλία ἐγέννησεν. ἥτις ἐξωθεῖσα, καὶ πόῤῥω που τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐλαθεῖσα ταῖς ὑμετέραις εὐχαῖς, ἡμᾶς ἀναπαῦσαι, καθὼς εἰς τὴν τοῦ θεοῦ προστασίαν ἐλπίζομεν, καὶ ἀνακτήσασθαι δυνήσεται. οὕτω γὰρ καὶ ἡμᾶς διχόνοια καὶ φιλονεικία ταράττει,

*σπουδάσῃς· καὶ τῆς καλῶς ῥιζωθείσης εἰρήνης τὴν ἐμβολὴν τινός

*ἴσως καὶ τῇ κατ' ἀφροσύνην Lat. non habet φρονήματι,

*ἀνόητος, Lat.

uinam erga nos beneuolentiam, certa quadam fiducia prouocare queas; non potuimus in præſentia has ad te literas non perſcribere, vt negotium, quod a diuina prouidentia vere dependet, hoc potiſſimum tempore quammaxime conficere ſatagas, nimirum vt tua opera bene radicata pax firmetur, diſſidiumque diaboli technis iniectum, e medio tollatur. Id quod tuæ ſanctitatis precibus freti, eiuſdemque apud illos, qui eam confirmare, diſſipatamque reſtituere poſſunt, hortatu impulſuque futurum minime dubitamus. Nam ſi Ioannes piiſſimus eccleſiæ Antiochenæ epiſcopus, eius qui contentionis iniecit ſemina, depoſitioni ſubſcripſerit, fidemque fecerit, ſe nouo inſanoque dogmati non conſentire, diuulſorum membrorum vnio ſubſequetur; cum omnes in hoc conueniant atque concurrant: ſi, inquam, Ioannes hoc fecerit, religioſiſſimoque epiſcopo Cyrillo conſenſerit, cui occidentales, & * Conſtantinopolitani, ac reliqui omnes terrarum orbis epiſcopi conſentiunt; quæ quondam fuerant coniuncta Dei benignitate rurſus coaleſcent. Hanc enim moleſtiam turbamque peperit ſuperuacanea,* parumque vtilis, imo vero noxia doctrina. Quæ quidem per veſtras preces exploſa, proculque ab animis noſtris eliminata, pacatos nos reddere, & vt in Dei auxilio ac præſidio ſperamus, recreare poterit. Nam contentio & diſcordia adeo nos conturbat,

*harum partium,

*ac ſtulta,

vt hanc exiſtimemus præcipuam omnium noſtrarum calamitatum eſſe cauſam; & confidamus, regni noſtri res ex voluntate benignitatis Dei eſſe proceſſuras, ſi res eccleſiæ, & orthodoxæ fidei membra coniuncta copulataque fuerint. In hoc egregio opere certa pulcerrimum certamen, vt ſuperes dæmonis conatus. Hoc enim tibi pro maximo * certamine, & pro clariſſima victoria imputabitur. Quam ſi adipiſceris, teipſum ſequeris, dum ea facis quæ profiteris; quibus etiam tibi fidem paras, conſuetis orationibus, quæſo, nos ipſos & noſtrum imperium, quique ei parent, ſine intermiſſione Deo commenda: vt nobis præcipue, qui conuenientem curam de pace religionis ipſius gerimus, bona ab ipſius poteſtate copioſe ſuppeditentur.

* al. præmio,

EXEMPLVM SACRÆ ad Acacium Berrhœenſem epiſcopum, & Simeonem Antiochenſem anachoretã, aliaſque prouincias, ad vnamquamque ſeorſum.

CA. XXVI. NIHIL omnino eorum a nobis eſt prætermiſſum, quæ religionis noſtræ cauſa noſtro ſtudio effici debuerant. Atque hoc ipſum ſanctitas veſtra tum a Ioanne piiſſimo eccleſiæ Antiochenæ epiſcopo, tum a ceteris ſanctis epiſcopis qui cum illo ſunt, dilucide cognoſcere poterit. Acciderunt autem nonnullæ circa hoc negotiũ difficultates & controuerſiæ, quas de medio tollere & abolere conati, negotiorũ adhuc multitudine impe-

ὥστε καὶ πρώτην αἰτίαν ταύτην εἶναι τῶν συμβαινόντων δυσχερῶν λογίζεσθαι, θαῤῥεῖν δὲ, ὡς πάντα τὰ τῆς ἡμετέρας βασιλείας κατὰ γνώμην τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας προβήσεται, τῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως μελῶν συναπτομένων τε καὶ ἑνουμένων ἐπὶ τούτῳ τῷ κατορθώματι καὶ ἀγώνισαι ἀγῶνα τὸν κάλλιστον, ὥστε περιγενέσθαι τῶν τοῦ δαίμονος ἐπιχειρημάτων· λογισθήσεται γάρ σοι καὶ τοῦτο ἆθλον μέγιστον, καὶ νίκη ἰσχυροτάτη· ἧς τευξόμενος σαυτῷ ἀκολουθήσεις, ταῦτα πράττων, ἅπερ ἐπαγγέλλῃ· * οἷς δὲ καὶ πιστούμενος, παρακέκλησο πρεσβείαις ταῖς συνήθεσιν ἀδιαλείπτως ἡμᾶς τε καὶ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, πάντας τε τοὺς ὑφ' ἡμῶν ἀρχομένους τῷ θεῷ παρατίθεσθαι, πρὸς τὸ ἡμῖν ἐξαιρέτως, τοῖς ποιουμένοις τὴν ἁρμόζουσαν περὶ τὴν εἰρήνην τῆς αὐτοῦ θρησκείας φροντίδα, τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἄφθονα χορηγεῖσθαι.

Anno Christi 431.

* ἢ, οἷς δὲ

ΙΣΟΝ ΣΑΚΡΑΣ, ΓΡΑφείσης πρὸς Ἀκάκιον τὸν τῆς Βεῤῥοιαίων, καὶ Σιμεῶνα τὸν Ἀντιοχείας ἀναχωρητὴν, καὶ * ἄλλας ἐπαρχίας, ἰδίᾳ ἑκάστῃ.

* ἄλλας ἐπαρχίας, ἰδίᾳ ἑκάστῃ.

ΟΥΔΕΝ παντελῶς ἡμῖν παραλέλειπται τῶν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν ὀφειλόντων σπουδασθῆναι θρησκείας. καὶ τοῦτο ἀκριβῶς εἴσεταί σου ἡ ὁσιότης παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχέων, καὶ τῶν λοιπῶν μαθοῦσα τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων ἐπισκόπων. γεγένηνται δέ τινες περὶ τὸ πρᾶγμα φιλονεικίαι καὶ δυσκολίαι, ἃς ἐξαλεῖψαι πειραθέντες, ὑπὸ τῶν πολλῶν τέως πραγμάτων διεκωλύθημεν.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN